

אמרו לו, מה שמחתו של מր ביום זהה מאשר הימים? אמר להם, שיום זהה ירצה נשמה קדושה עליונה בארכע בנפי החה לרבנן אלעזר בני, ובהילולא דא, יהא הוא תהיה לי שמחה שלמה. הויש את רבנן אלעזר בנו אצלו. אמר, שב בני, שב, שיום זהה אתה קדוש, ובגולם של קדושים. אמר רבנן שמיעון דבר אחד, והקיפה אש את הבית. יצאו החכמים, ראו קיטורו שהיה עולה מן הבית כל היום החו.

בא ובי יוסי בן רבנן שמיעון בן לקונייא, מצא את החכמים שקיו תמהים ועומדים בשוק. אמר להם, מה זה? אמרו לו, ראה הקיטור הזה מה האש שלמעלה, וזה שמקתירים ביום זהה בכתר קדוש את רבנן אלעזר. ראו חכמים ארבעה בנפי גשר, שירדו באש שהקיפה אותו ואת רבנן שמיעון אביו. ישב שם רבנן יוסי עד שהלכה האש.

ונטן לו את בתו. אמר לו, על המכתרה ונכנס לפניו. אמר רבנן אלעזר, והסתיר, גדרה על הפל, שתהיה ההלולה הוא שלמה. אמר רבנן שמיעון, מה דעתך? אמר רבנן יוסי, קרי בתו לרבות אלעזר בנה. אמר, ודאי היה לך! קראו לחכמים ונטן לו את בתו.

ישבו שם שלשה ימים ועסכו בתורה לפניו, ולא השאירו סוד של המשנה שלא לפיד אותם רבנן שמיעון. אמרו עלייו על רבנן שמיעון, שלא נראתה הקשת בימיין, שהרי הוא היה הסימן בעולם.

אמר רבנן יצחק, נשמה עומדת בקיום לעולמים. מה קדוש ברוך הוא קיימת, אף היא קיימת. אבל על ההיא נפשה חייתא, אמר קרא, (במדבר טו לא) הברית תפרת הנפש ההיא עוננה בה.

אמרו ליה מי בדיחותא דמר בהאי יומא דין משאר יומין. אמר להו, דיומא דין נחתא נשמה קדישא עילאה, בארכע גדרפין דחיקותא, לרבי אלעזר ברני, ובhilolaa דא, יהא לי בדיחותא שלימטה.

אותביה לר' אלעזר בריה לגביה, אמר תיב ברוי פיב, דיומא דין את קדישא, ובעדבא דקדישין. אמר רבנן שמיעון מלחה חד, ואסחר אשא בביתא. נפקדי רבנן, חמו קיטורא דהוה סליק מביתא כל ההוא יומא.

אתא רבנן דהו פודהו, וקיממי בשוקא. אמר להו, מי הוא. אמרו ליה, חממי hei קיטורא מאשא דלעילא. דהא יומא דין (דף יד ע"ב) מכתירין, בכתר"א קדישא לרבי אלעזר. וחמו רבנן, ארבעה גדרפין דגנשרא, דנחתו באשא, ואסחר ליה ולרבנן שמיעון אבוי. יתיב תפמן רבנן יוסי, עד דאזור אשא.

על קדמוהי, אמר ליה, אפתרא וסיתרא, גבחותא על כלא, hei הילולא להו שלימטה. אמר רבנן שמיעון מי דעתה. אמר רבנן יוסי, hei ברתי לרבי אלעזר ברך. אמר וdag היה לך. קראי רבנן ויהב ליה ברתיה. יתבו תפמן תלת יומין, ולווע באורייתא קמיה, ולא שבקו סתרא דמתניתין, דלא אולייף להו רבנן שמיעון. אמרו עלייו על רבנן שמיעון, שלא נטראה קשת בימיין. דהא הוא סימנא בעלמא הויה.

אמר רבנן יצחק, נשמה היא קיימת בקיימת לעלמיין. מה הקדוש ברוך הוא קיים, אף היא קיימת. אבל על ההיא נפשה חייתא, אמר קרא, (במדבר טו לא) הברית תפרת הנפש ההיא עוננה בה.